

АКАДЕМИЈА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА - СИРМИЈУМ

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ЗАВРШНОГ МАСТЕР
РАДА**I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:**

1. Датум и орган који је именовао комисију:

25.02.2026. године, Наставно-стручно веће Високе школе струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, и назив високе школе струковних студија и установе у којој је члан комисије запослен:

3.

др Марта Дедај, професор струковних студија, педагогија, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица

др Гордана Степић, професор струковних студија, дидактика, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица

Јелена Иванчевић, мастер васпитач у ПУ „Полетарац“, Стара Пазова

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме:

Снежана (Радислав) Пекић

2. Датум рођења, општина, Република:

19.02.1976., Стара Пазова, Република Србија

3. Година уписа на мастер струковне студије, студијски програм:

Струковни мастер васпитач, 2024.

III НАСЛОВ ЗАВРШНОГ РАДА:

УЛОГА ДРУШТВЕНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ У ПРОШИРИВАЊУ ДЕЧЈЕ ИГРЕ

IV ПРЕГЛЕД ЗАВРШНОГ РАДА:

Мастер рад кандидата Снежане Пекић је обима 54 стране. Текст завршног мастер рада је подељен на следећа већа поглавља Увод, Теоријски део, Методологија истраживања, Резултати истраживања и дискусија, Предлог промена у пракси, Закључак, Литература, Прилог.

У *теоријском делу рада* разматра се значај игре као основног контекста учења, развоја и социјализације детета предшколског узраста. Приказане су савремене теоријске поставке о игри, њен утицај на когнитивни, социо-емоционални, говорни и креативни развој, као и њена улога у изградњи социјалних компетенција и идентитета детета. Посебна пажња посвећена је улози васпитача у креирању подстицајног окружења, подршци и проширивању дејче игре кроз рефлексивну праксу и партнерски однос са дететом. Такође, анализиран је пројектни приступ као савремени модел учења који омогућава повезивање игре са аутентичним искуствима и ресурсима друштвене заједнице. Указује се на значај сарадње предшколске установе, породице и локалне заједнице у обогаћивању дејчих искустава и стварању услова за целовит развој. Теоријски оквир заснован је на савременим педагошким и психолошким схватањима, као и на концепту Основа програма предшколског васпитања и образовања „Године узлета“.

У *методолошком делу рада* представљени су циљ, сврха, предмет и задаци истраживања, као и методолошки оквир рада. Истраживање је квалитативног карактера, дескриптивно-истраживачке и примењене природе, а усмерено је на испитивање ставова и искустава васпитача о улози друштвене заједнице у проширивању и обогаћивању дејче игре у предшколској установи. Узорак је чинило 20 васпитача Предшколске установе „Полетарац“ (Стара Пазова) различитог радног стажа и професионалног искуства. Подаци су прикупљени применом полуструктурисаног интервјуа са питањима отвореног типа, а обрађени квалитативном анализом садржаја. Истраживање је реализовано кроз фазе израде инструмента, спровођења интервјуа, транскрипције, анализе и интерпретације резултата. Добијени налази послужили су за сагледавање могућности унапређивања сарадње предшколске установе и друштвене заједнице, као и за формулисање препорука за обогаћивање дејче игре у васпитно-образовној пракси.

Резултати истраживања показују да васпитачи препознају игру као основни контекст учења, развоја и социјализације детета предшколског узраста. Већина испитаника сматра да дете кроз игру упознаје свет који га окружује, стиче нова знања, развија когнитивне, социо-емоционалне, комуникативне, физичке и стваралачке способности и гради сопствена искуства. Васпитачи истичу да се дејча игра успешно проширује и продубљује применом различитих подстицаја, увођењем нових и разноврсних материјала, осмишљавањем провокација и богаћењем дејчих когнитивних и социјалних искустава, при чему је улога васпитача да пажљиво прати интересовања деце и креира подстицајно окружење за учење. Испитаници препознају значај укључивања ресурса локалне заједнице у реализацију пројектног учења, јер непосредни контакти са институцијама, организацијама и људима из окружења доприносе стицању аутентичних искустава која деца касније интегришу и „проигравају“ у својој игри. Међутим, већина васпитача оцењује да сарадња предшколске установе и локалне заједнице није на задовољавајућем нивоу. Као најзначајније препреке издвајају недовољну видљивост предшколског програма у локалној средини, организационе и административне тешкоће, сложене процедуре за прибављање родитељских сагласности, као и ограничене могућности превоза деце до различитих места у локалној заједници. Резултати показују и да васпитачи родитеље препознају као кључне partnere у васпитно-образовном процесу, чије активно учешће значајно доприноси квалитету пројектног учења и обогаћивању дејче игре. Испитаници сматрају да је за унапређивање сарадње потребно повећати видљивост рада предшколске установе, унапредити сарадњу са локалном заједницом, обезбедити већу организациону подршку и подстаћи већу мотивисаност родитеља, васпитача и представника локалне заједнице. Добијени налази указују на значај развијања континуиране и систематске сарадње вртића, породице и локалне заједнице као предуслова за стварање подстицајног окружења које омогућава квалитетно, аутентично и интегрисано учење кроз игру.

У мастер раду приказан је *предлог промена у пракси* заснован на резултатима истраживања, са циљем унапређивања сарадње предшколске установе и локалне заједнице. Предложене су мере које обухватају систематско планирање сарадње са локалним институцијама, јачање партнерства са родитељима, веће укључивање ресурса заједнице у пројектно учење, као и обезбеђивање боље

организационе и институционалне подршке васпитачима. Посебан акценат стављен је на развој аутентичног учења кроз игру, непосредна искуства деце и тимско планирање активности. Применом предложених мера доприноси се развоју отворене, сарадничке и квалитетније васпитно-образовне праксе.

Реализована је активност „Моје место у заједници“ са циљем упознавања деце са различитим занимањима, институцијама и улогама људи у локалној заједници. Активност је усмерена на развој осећаја припадности, сарадње и социјалних компетенција, а реализована је кроз пројектни приступ и непосредна искуства деце. У оквиру активности деца су посетила полицијску станицу, где су се упознала са послом полицијских службеника, значајем безбедности и основним саобраћајним правилима. Кроз разговор, посматрање и упознавање са опремом, деца су проширила своја знања о улози различитих служби у заједници.

У закључку мастер рада наводи се да резултати истраживања потврђују значај игре као основног облика учења и развоја деце предшколског узраста, као и улогу локалне заједнице као важног ресурса за њено проширивање и обогаћивање. Укључивање ресурса локалне заједнице доприноси стицању искустава, развоју социјалних компетенција и повезивању учења са животним ситуацијама. Истовремено, резултати указују на потребу јачања сарадње предшколске установе, породице и локалне заједнице, превазилажења организационих препрека и стварања услова за квалитетно, интегрисано и смислено учење кроз игру.

У поглављу *Литература* представљен је списак свих стручних радова, истраживања и других релевантних извора који су коришћени током израде мастер рада.

У поглављу *Прилог* дат је приказ инструмента истраживања – интервјуа за васпитаче о улози друштвене заједнице у обогаћивању дечје игре.

V ВРЕДНОВАЊЕ ЗАВРШНОГ МАСТЕР РАДА:

Мастер рад написан је у складу са образложењем датим у пријави теме мастер рада. Текст мастер рада садржи све битне елементе и на јасан и разумљив начин приказује теоријске поставке и резултате истраживања. Резултати истраживања показали су да васпитачи препознају игру као основни контекст учења и развоја деце предшколског узраста, као и значај локалне заједнице као ресурса за њено проширивање и обогаћивање. Укључивање ресурса локалне заједнице омогућава деци стицање аутентичних искустава, развој социјалних компетенција и повезивање учења са реалним животним ситуацијама. Истовремено, резултати указују на потребу за унапређивањем сарадње вртића, породице и локалне заједнице због организационих, административних и других препрека. Промене у пракси односе се на систематско планирање сарадње са локалним институцијама, реализацију активности у реалним животним контекстима, укључивање родитеља као партнера, јачање видљивости рада предшколске установе и коришћење ресурса заједнице у пројектном учењу. Реализоване активности омогућиле су деци непосредно упознавање различитих занимања, институција и улога људи у заједници, чиме је обогаћена њихова игра и искуство учења. Стручни допринос мастер рада огледа се у указивању на значај локалне заједнице као активног партнера у васпитно-образовном процесу и у предлагању конкретних модела за унапређивање праксе. Рад доприноси разумевању улоге васпитача у креирању подстицајног окружења за игру, истраживање и учење, као и развоју отворене и сарадничке предшколске праксе.

VI КОНАЧНА ОЦЕНА ЗАВРШНОГ РАДА И ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене рада, комисија предлаже:

- да се завршни рад прихвати а кандидату одобри одбрана
- да се завршни рад враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или
- да се завршни рад одбија

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Марта Дедај, проф.

Др Гордана Стевић, проф.

МА Јелена Иванчевић